

Kız ve Kır Kırlangıcı

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Kır Kırlangıcı

Aysel Banu YAVUZAL

Kırmızı ahırlı küçük bir çiftlikte, Lily adında bir kız ailesiyle yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı, sıcak açık kahverengi teni ve omuzlarına düşen kestane kahverengi saçları vardı. Burnunda ve yanaklarında çiller vardı ve yuvarlak ela gözleri hiçbir şeyi kaçırmazdı. Gökyüzünü ve tarlaları izlemeyi severdi ve küçük deri çantasında her zaman çizim yapmaya hazır bir eskiz defteri ve renkli kalemler taşırdı.

Bütün kış boyunca Lily ilkbaharı bekledi. Hardal sarısı hırkasını ve kot tulum elbisesini giydi ve kırmızı lastik çizmeleri su birikintilerinde sıçradı. Kar tarlaları kaplamıştı ve ahır sessizdi. Ama Lily, ilkbaharın her zaman kışı takip ettiğini biliyordu. Mutfak duvarındaki takvimi izledi ve dünya yeniden yeşile dönene kadar günleri saydı.

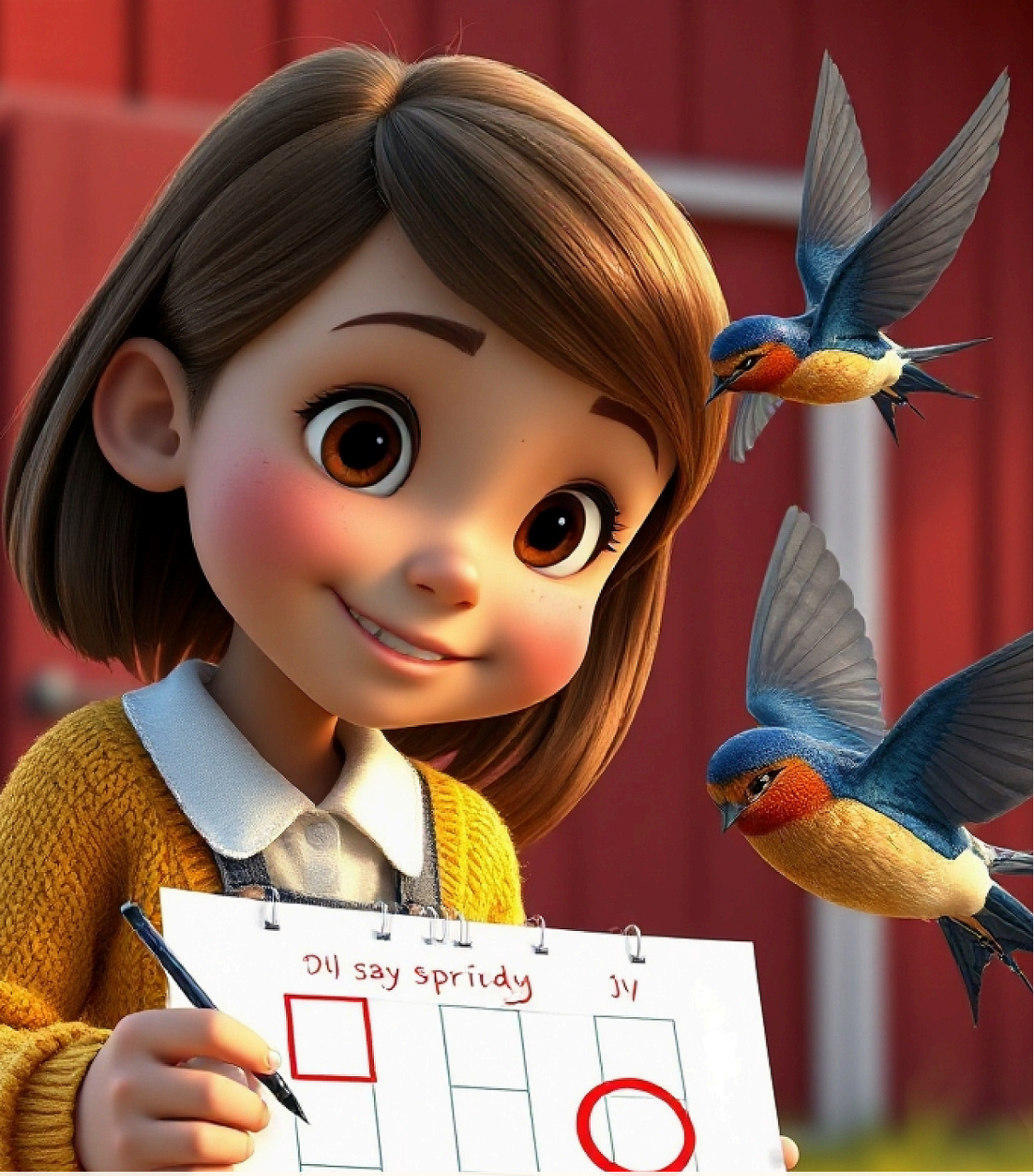
İlkbaharın başlarında bir sabah, Lily ahırın üzerinde tatlı, cıvıltılı bir şarkı duydu. Kırmızı çizmeleriyle dışarı koştu ve yukarı baktı. İki kır kırlangıcı havada süzülüyordu! Sırtları çelik mavisi parlıyor, boğazları pas rengi turuncu ışıltıyor ve uzun çatallı kuyrukları uçarken kıvrılıyordu. 'Geri döndünüz!' diye sevindi Lily, ela gözleri parlıyordu. 'Bütün kış sizi bekledim!'

Kırlangıçlar daha sıcak diyarlara uçmuşlardı ama şimdi yuva yapmak için geri dönmüşlerdi. Lily onların çamur ve çimen topladığını izledi. Birlikte çalışarak parçaları ahırın bir köşesine taşıdılar. 'Ne kadar meşgul kuşlarsınız!' dedi Lily. Ters çevrilmiş bir kovanın üstüne oturdu ve küçük elleri renkli kalemle hızla hareket ederek onları eskiz defterine çizmeye başladı.

Okuldan sonra her gün Lily ahırını ziyaret etti. Hardal sarısı hırkasını giydi ve çantasını taşıdı. Kırlangıçlar onun sessiz adımlarına alıştı. Kısa süre sonra yuvada minik yumurtalar ve ardından ağızları kocaman açık tüylü civcivler oldu. Lily her aşamayı eskiz defterine çizdi ve dikkatli el yazısıyla notlar ekledi. 'Her şeyi hatırlamak istiyorum,' diye fısıldadı.

İlkbahar yaza dönerken Lily harika bir fikir buldu. Kendi takvimini yapacaktı, mevsimleri ve kırlangıçları gösteren bir takvim. Büyük bir kağıt buldu ve her mevsim için bir tane olmak üzere dört kutu çizdi. İlkbahar kutusuna kırlangıçların gelişini çizdi. Geri döndükleri günü parlak kırmızı bir daireyle işaretledi. Yılın en önemli günüydü.

Yaz günleri sıcak ve altın rengiydi. Kırlangıç civcivleri güçlendi ve uçmayı öğrendi. Lily yeşil tarlaları ve ahırın üzerinde süzülen kırlangıçları çizdi. Kot tulum elbisesiyle onları mutlu bir gülümsemeye izleyen kendisinin resmini ekledi. 'Çok büyüyorsunuz!' dedi civcivlere. Sanki anlamış gibi cıvıladılar ve Lily kahkahayla güldü.

Bir öğleden sonra Lily kırlangıçların ahır çatısında uzun bir sıra halinde toplandığını fark etti. Hafifçe cıvıldaşıyorlardı, sanki bir yolculuktan bahsediyorlardı. 'Gidiyor musunuz?' diye sordu Lily, sesi biraz hüzünlüydü. Sonbaharın geldiğini ve kırlangıçların daha sıcak yerlere uçacağını biliyordu. Boğazında bir düğüm hissetti ama bunun doğanın planının bir parçası olduğunu biliyordu.

Kırlangıçların gittiği gün Lily tarlada durdu ve el salladı. 'Güvenle uçun!' diye seslendi. 'Geri döndüğünüzde burada olacağım!' Kuşlar gökyüzüne yükseldi, çatallı kuyrukları arkalarında akıyordu. Lily onlar minik noktalar olana kadar izledi. Sonra içeri girdi ve takviminde o günü küçük mavi bir yıldızla işaretledi. Paylaştıkları zaman için minnettarlık duydu.

Sonbahar hışırdayan yapraklar ve serin rüzgarlarla geldi. Lily hardal sarısı hırkasını giydi ve tarlalarda yürüyerek altın yapraklar topladı. Onları takvimine çizdi ve ahırdaki boş yuvanın resmini ekledi. 'Yuva bekleyecek,' dedi kendine. 'Ben de bekleyeceğim.' Günler kısalsa da kalbinde sıcak bir umut hissetti.

Kış geldi ve kar çiftliği yeniden kapladı. Lily pencerenin yanında eskiz defteriyle oturdu ve sessiz beyaz dünyayı çizdi. Takvimine baktı ve kırlangıçların ziyaretini hatırladı. 'İlkbahar gelecek,' dedi yumuşakça. 'Ve kırlangıçlar geri dönecek.' Takvimine yeni çizimler ekledi: kar taneleri, çıplak ağaçlar ve köşeye kendisine eşlik etmesi için kırlangıçların küçük bir resmini koydu.

Soğuk bir sabah Lily'nin annesi pencereyi işaret etti. 'Bak!' dedi. Lily'nin ela gözleri kocaman açıldı. Dışarıdaki dalda tek bir kırlangıç oturuyordu, pas rengi turuncu boğazı soğuğa karşı kabarmıştı. İlkbahar için çok erkendi! 'Erken döndün!' diye fısıldadı Lily. Bu kırlangıcın uzun bir yol kat ettiğini biliyordu. Bir sevinç dalgası ve cesur kuş için biraz endişe hissetti.

Ertesi gün daha çok kırlangıç geldi ve hava onların mutlu cıvıltılarıyla doldu. İlkbahar gerçekten gelmişti. Lily takvimine koştı ve kırlangıçların dönüşünü çizdi, parlak sarı bir güneş ekledi. Günü büyük kırmızı bir daireyle işaretledi. 'Başardınız!' diye sevindi. Kırlangıçlar sanki merhaba der gibi ahırın üzerinde süzüldü ve Lily her biri için minnettarlık duydu.

Yıllar geçtikçe Lily'nin takvimi büyüdü ve büyüdü. Her mevsimin kendi sayfası vardı, çizimler ve anılarla doluydu. Kırangıçların geldiği günü ve uçup gittiği günü işaretledi. İlkbahar çiçeklerini, yaz güneşini, sonbahar yapraklarını ve kış karını çizdi. Takvimi doğanın ritminin güzel bir kaydı oldu ve tüm mutlu zamanlara bakmayı sevdi.

Lily doğanın kendine özgü bir ritmi olduğunu öğrendi. İlkbahar her zaman kışı takip eder ve kuşlar her zaman geri döner. Sabırlı olmayı ve her mevsimin getirdiği küçük değişiklikleri fark etmeyi öğrendi. Eskiz defteri ve takvimi resimlerle doluydu ama daha da önemlisi mutlu anılarla doluydu. Her mevsim ve küçük çiftliğini onurlandıran her kırlangıç için minnettarlık duydu.

Şimdi Lily biraz daha büyüdü ama hâlâ her ilkbahar gökyüzünü izliyor. Hâlâ hardal sarısı hırkasını giyiyor ve çantasını taşıyor. Ve kır kırlangıçları geri döndüğünde seviniyor ve günü takviminde işaretliyor. 'Eve hoş geldiniz,' diye sesleniyor. Kırlangıçlar süzülüp cıvıldıyor ve Lily gülümsüyor, doğanın ritminin onları her zaman ona geri getireceğini biliyor.